

Sandefjord, 12. oktober 2008: Vedtak i sak 104-2008.

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse når partene har løst saken i minnelighet før nemnda har truffet sin avgjørelse.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder et ubetalt krav som ble sendt til inkasso 03.04.08. Betalingsoppfordring ble sendt 04.04.08. Grunnet manglende betaling ble varsel om tungt salær sendt. Grunnet fortsatt manglende betaling sendte innklagede den 05.05.08 en betalingspåminnelse. Tungt salær var her tillagt kravet.

2. Saksforholdet

Den 16.04.08 kontaktet klager innklagede pr. telefon med forespørsel om betalingsutsettelse. Saksbehandler skal ha oppfordret ham til å sende forespørselen skriftlig, på e-post. Klager skal ha sendt e-post til innklagede 20.04.08, men denne skal ikke ha blitt mottatt av innklagede, grunnet feil i e-postadressen.

Da innklagede ikke hadde mottatt noen skriftlig anmodning om betalingsutsettelse, ble varsel om tungt salær sendt 21.04.08. Innklagede hørte fortsatt ingenting fra klager og sendte derfor en betalingspåminnelse den 05.05.08. Tungt salær var da lagt til kravet.

Den 06.05.08 tok klager på ny kontakt med innklagede, også denne gang på telefon. Klager mente at innklagede hadde oppgitt feil e-postadresse, og at dette var årsaken til at e-posten med forespørsel om betalingsutsettelse ikke var kommet fram. Senere samme dag skal innklagede ha mottatt en e-post med forespørsel om å få dele opp kravet i to avdrag.

Innklagede etterkom forespørselen og innvilget betalingsavtale med to avdrag, første betaling 15.05.08. Den 15. mai mottok innklagede ny e-post fra klager der han opplyste om at kravet under enhver omstendighet ville bli betalt innen en måned. Utsettelse ble registrert til den 20.06.08.

I henvendelse til Inkassoklagenemnda 14.05.08 fremsatte klager en klage over innklagedes saksbehandling. Klager bestred kravet på tungt salær.

Klagen ble oversendt innklagede 03.06.08. I innklagedes tilsvarende svar 04.06.08 ble kravet på inkassokostnader opprettholdt, men innklagede tilbød klager å betale lett salær for å komme til en minnelig løsning i saken.

I e-post 02.09.08 til sekretariatet for Inkassoklagenemnda opplyste innklagede at klager hadde akseptert deres tilbud om å betale lett salær. Restkravet ble betalt 25.06.08.

3. Partene anfører

Klager anfører at han, innen utløpet av betalingsfristen i betalingsoppfordringen, kontaktet innklagede pr. telefon. Han skal da ha fremmet forespørsel om betalingsutsettelse samt deling av kravet, fordi hans mor lå dødelig syk på sykehus i Sverige, og at han av denne grunn måtte bruke mye tid og penger på å besøke henne. Det anføres videre at klager fikk beskjed om at slik utsettelse ville bli gitt, uten at det skulle koste ham mer, bare han sendte en e-post. Det anføres videre at saksbehandler hos innklagede leste opp en e-postadresse, som siden viste seg å være feil, og det er årsaken til at e-posten fra klager ikke kom fram. Klager skal heller ikke ha mottatt feilmelding på e-posten, og regnet derfor med at den var mottatt.

Innklagede anfører at klager ikke mottok aksept for sitt forslag om betalingsordning før tungt salær var påløpt. Når klager ikke fikk svar på sin e-post, burde han ha tatt kontakt, særlig etter at han fikk varsel om tungt salær. Det anføres videre at det ikke er godtgjort at Lindorff har gitt klager feil e-postadresse. Rett e-postadresse fremgikk av de purringer som var sendt klager. Endelig anføres at klager aksepterte deres tilbud om å betale lett salær, og at saken etter dette synes å være løst og må avvises i nemnda.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Denne loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene.

Etter nemndavtalen punkt 5.9 skal Inkassoklagenemnda avvise en klage som faller utenfor nemndas saklige kompetanse. Bestemmelsen viser til inkassoloven § 22 som i tredje ledd bestemmer at en skyldner kan kreve nemndbehandling av enhver tvist hvor nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse av å få nemndas uttalelse i saken. Nemnda legger til grunn at hovedregelen er at det er tidspunktet for sakens behandling i nemndas møte som er vurderingstidspunktet.

Nemnda legger til grunn at klager ikke har anført at kravet ikke skulle vært sendt til inkasso. Klager har erkjent at kravet ikke var betalt før saken ble sendt til inkasso. Klagers henvendelse gjelder det forhold at innklagede doblet salæret til tross for at han skal ha fått tilsagn om at det ikke ville koste ham noe å få utsettelse med betalingen.

For å komme til en minnelig løsning i saken har innklagede, etter at saken var brakt inn for Inkassoklagenemndas sekretariat, men før saken kom til behandling i nemnda, tilbudt klager å gjøre opp kravet med lett salær. Dette er i samsvar med klagers anmodning, og oppgjør har funnet sted i tråd med dette. Det foreligger da ikke lenger noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven som klageren har saklig interesse av å få avgjort i nemnda, og klagen må da avvises fra behandling.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klagen avvises.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda